

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين نبينا محمد □ وعلى آله وصحبه أجمعين وبعد:

بهشت هشت دروازه دارد، و دوزخ هفت دروازه دارد

این رساله که عنوان آن: [دروازه های بهشت] نام دارد، دربرگیرنده (۶۹) سبب از اسباب دخول بهشت از آیات و احادیث صحیح است.

با اینحال این اعمال ضامن نمی‌شود که هر انسان آنرا انجام دهد به بهشت داخل گردد.

چون به بهشت وارد نمی‌شود مگر شخص مؤمن و مسلمان، پس اگر بعضی از کافران و یا مشرکین این اعمال را انجام دهند، هیچ فائده ای نمی‌برند، و سبب نمی‌شود که آنها به بهشت داخل شوند.

خداوند می‌فرماید: ولقد أوحى إليك وإلى اللذين من قبلك لئن أشركت ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين. [الزمر ۶۵].

[بر تو و بر رسولان پیش از تو چنین وحی شد که اگر بخدا شرک آوری علمت را محو و نابود می‌گرداند و سخت از زیان کاران خواهی شد].

و در باره کفار می‌فرماید: وقدما إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباءً منثوراً. [الفرقان ۲۳].

[و ما توجه به اعمال فاسد بی‌خلوص و حقیقت آنها کرده، و همه را باطل و نابود می‌گردانیم].

پس اولین شرط قبول اعمال اسلام است.

و دومین شرط اخلاص در آن عمل می‌باشد، یعنی اینکه آنرا خالص برای رضا و خشنودی خدا انجام دهد، و هیچ ریا و تظاهری در آن نباشد، و برای خدا هیچ شریکی قائل نگردد.

چنانکه خداوند می‌فرماید: فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملاً صالحاً ولا يشرك بعبادة ربه أحداً. [الکهف ۱۱۰].

[هر کس به لقای خدا امیدوار است باید نیکوکار شود و هرگز در پرستش خدا احدی را با او شریک نگرداند].

و رسول اکرم □ می‌فرماید: ((إنَّ الله تعالى لا يقبل من العمل إلا ما كان له خالصاً وابتغى به وجه الله)).

[النسائی ۵۹/۲، صحیح الجامع ۱۸۵۶، الأحادیث الصحیحة ۵۲].

خداوند هیچ عمل و کرداری قبول نمی‌کند، مگر اینکه آن عمل و کردار خالص و خلوص برای (رضا و خشنودی) او باشد.

و سومین شرط: اینکه این اعمال و کردار مطابق با قرآن و سنت و گفتار رسول الله □ باشد.

از خداوند متعال مسئلت داریم آنرا خالص برای رضا و خشنودی خود قرار دهد، و نفع آنرا به ما و تمامی مسلمانان برساند، و همه را پاداش نیک عطا فرماید تا از هشت دروازه بهشت به آن داخل شویم.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد.

إسحاق بن عبدالله دبیری

ریاض ذی قعدة ۱۴۲۱هـ

مقدمه مؤلف

آری! بهشت میعادگاه کسانی است که خدا را به یگانگی دانستند، و او را پرستش کردند، و به سوی او رفتند، بهشت همان وعده ای که رسول اکرم □ مسلمانان را بر آن بیعت کردند.

بهشت وعده ای است که خدا به عمّار در وقت شکنجه شدن به وسیله آتش داده است.

مادرش کشته شد، سپس پدرش کشته شد، و آن ها اولین شهدای اسلام به شمار می‌روند.

بهشت امید هر عبادت کننده ای است که چشمانش از ترس خدا اشک آلود می‌شود، و آرزوی هر جهاد کننده ای که خود را به خدا فروخت، و برای هر عالمی که به علم خود عمل کرد و به مردم آموخت، و هر مؤمنی که نماز را ادا نمود، و فرایض خداوند را بجا آورد، و مردم ایمان او را تأیید کردند، و گفتند: او اوامر خدا را انجام داد، و از نواهی خدا پرهیز می‌کرد، و قلب او به دینش و به مسجد و اراده خدا وابسته بود.

اما بهشت دروازه هایی دارد، و برای ورود به آن دروازه ها اسبابی لازم است، و هر انسانی به سببی چنگ می‌زند تا به یکی از دروازه های آن داخل شود.

مؤمنانی هستند که به وسیله نمازشان به بهشت وارد می‌شوند، و بعضی به وسیله روزه یا زکات مال و حج خانه خدا. بعضی با خوش خلقی در خرید و فروش، و تعدادی از بهشتیان، جهادکنندگان در راه خدا هستند؛ چنان که فضل خدا وسیع و بخشایش او شاهد بر مدعای ماست. بعضی از بندگان به وسیله دور کردن درختی که مردم را اذیت و آزار می‌دهد به بهشت رفته و از دوزخ فاصله می‌گیرند و کسانی که جگر تشنه ای را سیراب می‌کنند.

پس ای برادر مسلمان! اگر توانستی که اسباب ورود بهشت را به دست آوری، این دسته گل خوش بو از آیات و احادیث را بگیر، و از این اسباب آنچه می‌توانی بهره گیر، تا به همه دروازه های بهشت راه یابی، و از هر دروازه که خواستی، به بهشت وارد شوی؛

چنانکه ابوبکر صدیق □ از رسول اکرم □ همین درخواست را کرد.

دروازه های بهشت

اولین سبب وارد شدن به بهشت، شهادت و گواهی حق است که وزن و مقدار آن گواهی، به اندازه وزن آسمان و زمین است، این گواهی که هیچ معبودی به حق نیست مگر خدای یکتا، و هیچ شریکی ندارد و محمد □ بنده و رسول خداست.

هرکس که این گواهی را بدهد و به ارکان آن عمل نماید و خدا را به یگانگی پرستش کند، وارد بهشت می‌شود. عباد بن صامت □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((من قال أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمداً عبده ورسوله وأن عيسى عبدالله ورسوله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه وأن الجنة حق والنار حق، أدخله الله على ما كان من العمل)). [متفق عليه].

کسی که گواهی دهد: هیچ معبود حقی به جز خدای یگانه نیست، و هیچ همتایی ندارد، و گواهی دهد که محمد □ بنده و پیامبر خداست، و همچنین گواهی دهد که حضرت عیسی بنده و پیامبر و کلمه خداوند و روحی از طرف خداوند است و بهشت و جهنم حق اند، هر عملی داشته باشد خداوند او را وارد بهشت می‌کند.

خداوند می‌فرماید: *إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ*. [احقاف ۱۳].

[آنان که گفتند آفریننده ما خداست و بر این سخن، پایدار و ثابت ماندند، بر آن ها هیچ ترس و بیم و خزن و اندوهی در دنیا و آخرت نخواهد بود].

استقامت؛ یعنی پایدار ماندن بر طاعت خدا و طاعت رسول خدا □، و کسی که استقامت کند وارد بهشت می‌شود. ابوهریره □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمود: ((كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى قالوا يا رسول الله ومن يأبى قال: من أطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد أبى)). [بخاری].

همه امت من وارد بهشت خواهند شد، مگر کسی که خود از وارد شدن به آن امتناع ورزد. سؤال کردند: ای رسول خدا! چه کسی است که از ورود به بهشت امتناع می‌ورزد؟ فرمود: کسی که از من اطاعت کند به بهشت وارد خواهد شد، و کسی که از من نافرمانی کند او همان است که خودش از ورود به بهشت امتناع ورزیده است.

حفظ کردن نام های نیک خداوند و علم و شناخت نسبت به آن ها یکی از اسباب ورود به بهشت است. ابوهریره □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ)). [متفق عليه].

خدا نود و نه (۹۹) اسم دارد کسی که آن اسم ها را بشناسد و به مقتضای آن ها [و آن چنان که سزاوار است] عمل کند، وارد بهشت می‌شود.

اهل قرآن اهل خدا و افراد خاص او هستند، قرآن سبب ورود آن ها به بهشت می‌شود. عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((يقال لصاحب القرآن اقرأ وارتق ورتل كما كنت ترتل في الدنيا فإن منزلتك عند آخر آية تقرأ بها)). [ترمذی و ابوداود وابن ماجه وصححه الألبانی].

به صاحب قرآن گفته می‌شود: بخوان و پیش برو و با ترتیل تلاوت کن (قرآن را با قرائت درست و آهنگ خوش بخوان) همان گونه که در دنیا می‌خواندی؛ زیرا منزل و جایگاه تو آخرین آیه ای است که آن را تلاوت می‌کنی.

از سخنان رسول الله □ است که بعضی از سوره ها و آیه ها سبب وارد شدن به بهشت می‌شود؛ چنان که ابو امامه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((من قرأ آية الكرسي دبر كل صلاة مكتوبة لم يمنعه من دخول الجنة إلا أن يموت)). [نسایی وطبرانی وابن حبان وصححه الألبانی].

هرکس پس از هر نماز فرض، آیه الكرسي را بخواند، هیچ چیز مانع وارد شدن او به بهشت نمی‌شود، مگر این که دنیا را وداع گوید. انس □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((سورة من القرآن ما هي إلا ثلاثون آية خاصمت عن صاحبها حتى أدخلته الجنة وهي سورة تبارك)).

[طبرانی واحاديث المختارة وحسنه الألبانی].

سوره ای در قرآن وجود دارد که فقط دارای سی آیه است و آن سوره، از کسی که او را بخواند دفاع می‌کند تا این که او را وارد بهشت می‌نماید و آن، سوره تبارک می‌باشد.

از انس بن مالک □ روایت است: ((كان رجل من الأنصار يؤمهم في مسجد قباء وكان يقرأ قبل هو الله أحد في كل ركعة فسأله رسول الله □: ما يحملك أن تقرأ هذه السورة في كل ركعة؟ فقال: يا رسول الله إنني أحبها، فقال: إن حبها أدخلك الجنة)). [بخاری معلقاً وترمذی وقال الألبانی حسن صحيح].

مردی از انصار، مردم را در مسجد قبا امامت می‌کرد و در هر رکعت سوره قبل هو الله أحد را می‌خواند رسول اکرم □ از او پرسید: چه چیز تو را وادار می‌کند تا این سوره را در هر رکعت بخوانی؟ آن مرد در پاسخ گفت: ای رسول خدا! من این سوره را دوست دارم. آن حضرت □ فرمود: دوست داشتن این سوره تو را به بهشت وارد می‌کند.

کسی که علم و دانشی بیاموزد و آن را صرفاً برای خدا بخواند، خداوند راه بهشت را بر وی آسان می‌گرداند. ابوهیریه □ روایت می‌کند که رسول اکرم □ فرمودند: ((ومن سلك طريقا يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقا إلى الجنة)). [مسلم].

کسی که راهی بیپیماید تا علم و دانشی بیاموزد، خداوند راه بهشت را بر وی آسان می‌گرداند.

ذکر خداوند: در فضیلت تسبیح(سبحان الله گفتن) و تحمید(الحمدالله گفتن) و تهلیل(لا اله الا الله گفتن) و تکبیر(الله اکبر گفتن).

ابن مسعود □ روایت می‌کند که رسول اکرم □ فرمودند: ((لقيت إبراهيم ليلة أسرى بي فقال يا محمد أقرئ امتك مني السلام

وأخبرهم أن الجنة طيبة التربة عذبة الماء وأنها قيعان وأن غراسها سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر)). [ترمذی وحسنه الألبانی].

در شب معراج ابراهیم □ را دیدم که فرمودند: سلام من را به امت خود برسان و بگو که بهشت، خاکی پاک و تمیز دارد، و آبش شیرین است، و زمینش سفید و هموار است، و کشتزارش گفتن سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، و الله اکبر می باشد. از اسباب ورود به بهشت، ذکر خدا پس از هر نماز است: ابوهریره □ روایت می کند: ((أن فقراء المهاجرين أتوا رسول الله □ فقالوا ذهب أهل الدثور بالدرجات العلی والنعم المقیم فقال وما ذاک قالوا: یصلون كما نصلی ویصومون كما نصوم ویصدقون ولا نتصدق ویعتقون ولا نعتق فقال رسول الله □ أفلا أعلمکم شیئاً تدرکون به من سبقکم وتسبقون به من بعدکم ولا یكون أحد أفضل منکم إلا من صنع مثل ما صنعتم؟ قالوا بلی یا رسول الله، قال: تسبحون وتکبرون وتحمدون دبر کل صلاة ثلاثا وثلاثین مرة)). [متفق علیه].

فُقراى مهاجرین نزد پیامبر □ آمدند و گفتند: ثروتمندان با درجات عالی و نعمت های همیشگی رفتند، آن حضرت □ فرمودند: چگونه؟ گفتند: نماز می خوانند همچنان که ما نماز می خوانیم، و روزه می گیرند همچنان که ما روزه می گیریم، و صدقه می دهند، ولی ما صدقه نمی دهیم، و برده آزاد می کنند، و ما چنین نمی کنیم، آن حضرت □ فرمود: آیا شما را از چیزی با خبر کنم که به آنان - که از شما سبقت گرفته اند - برسید؟ و از کسانی که پس از شما می آیند، پیشی بگیرید، و هیچ کس از شما بهتر نباشد، مگر کسی که مانند شما عمل نماید؟ گفتند: بلی ای رسول خدا! آن حضرت □ فرمود: در پایان هر نماز ۳۳ بار سبحان الله، و ۳۳ بار الله اکبر، و ۳۳ بار الحمد لله، بگویند.

از دیگر اسباب ورود به بهشت، گفتن شهادتین پس از وضو می باشد چنان که عقبه بن عامر □ از رسول اکرم □ روایت می کند که فرمودند: ((ما من مسلم یتوضأ فیحسن وضوءه ثم یقوم فیصلی رکعتین مقبل علیهما بقلبه ووجهه إلا وجبت له الجنة، قال فقلت ما أجود هذه فإذا قائل بین یدی یقول التی قبلها أجود، فنظرت فإذا عمر قال إنی قد رأیتک جئت آنفا، قال ما منکم من أحد یتوضأ فیبلغ أو فیسبغ الوضوء ثم یقول أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبد الله ورسوله إلا فتحت له أبواب الجنة الثمانية یدخل من أيها شاء)). [مسلم].

هر کدام از شما وضو گرفته آن را نیک کامل کند، سپس بگوید: (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له، وأن محمداً عبده ورسوله) دروازه های هشت گانه بهشت به روی او باز می شود و از هر دری که بخواهد، وارد می شود.

از گنجینه های بهشت، گفتن (لا حول ولا قوه إلا بالله) است. ابو موسی □ از رسول اکرم □ روایت می کند که آن حضرت فرمودند: ((ألا أدلک علی کنز من کنوز الجنة؟ فقلت بلی یا رسول الله قال: قل: لا حول ولا قوه إلا بالله)). [متفق علیه].

آیا تو را از گنجی از گنج های بهشت با خبر سازم؟ گفتم: بلی ای رسول خدا! فرمود: بگو: (لا حول ولا قوه إلا بالله).

اگر بهشت را طلب کنی، بهشت به دعای تو آمین می‌گوید. انس □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((من سأل الله الجنة ثلاث مرات قالت الجنة اللهم أدخله الجنة، ومن استجار من النار ثلاث مرات قالت النار اللهم أجره من النار)). [ترمذی و نسایی و ابن ماجه و صححه الألبانی].

هر کس سه بار از خدا بهشت را درخواست کند، بهشت می‌گوید: بارخدايا! او را به بهشت وارد کن و کسی که از آتش دوزخ سه بار به خدا پناه برد، آتش دوزخ می‌گوید: خدايا! او را از آتش دوزخ پناه ده.

رسول اکرم □ دعایی را برای طلب مغفرت به سید الاستغفار وصف نموده و آن را عاملی از عوامل ورود به بهشت دانسته است. ای برادر مسلمان! آن را حفظ کن و ورد صبح و شام خود بگردان. شداد بن اوس □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که پیامبر اکرم □ فرمودند: سید الاستغفار عبارت است از این که بگویند: ((اللهم أنت ربی لا إله إلا أنت، خلقتنی وأنا عبدک وأنا على عهدک ووعدک ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علىّ وأبوء بذنبي فاغفر لي، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)). [بخاری].

هر کس در هنگام روز، این دعا را به طور یقین بگوید و پیش از آغاز شب بمیرد، از اهل بهشت است، و کسی که آن را شب از روی یقین بگوید و پیش از صبح بمیرد، از اهل بهشت است.

نماز پایه و ستون دین است و خداوند در هر شبانه روز، پنج نماز بر ما فرض نموده است و محبوبترین عبادت‌ها نزد خدا فرایض می‌باشد و کسی که فرض‌های خدا را چنان که امر فرموده انجام دهد، وارد بهشت می‌شود؛ چنان که عباده بن صامت □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که فرمودند: ((خمس صلوات کتبهن الله على العباد فمن جاء بهن لم يضيع منه شيئا استخفافا بحقهن كان له عند الله عهد أن يدخله الجنة، ومن لم يأت بهن فليس له عند الله عهد، إن شاء عذبه، وإن شاء أدخله الجنة)). [مالک و احمد و ابوداود و نسایی و ابن ماجه و صححه الألبانی].

خداوند پنج نماز بر بندگان خود نوشته، هر کس این نمازها را ادا نماید و چیزی از حق آن سبک نشمارد تا ضایع نشود، خداوند پیمان بسته است که او را وارد بهشت کند، و کسی که این نمازها را به جای نیاورد خداوند با او عهد و پیمانی ندارد، اگر بخواهد عذابش می‌دهد، و اگر بخواهد او را وارد بهشت می‌کند.

رسول اکرم □ نمازهای صبح و عصر را به فضیلت ویژه‌ای اختصاص داده است و آن را البردین (دو طرف روز یعنی: اول و آخر آن) نامیده است. أبو موسی اشعری □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند: ((من صلى البردین دخل الجنة)). [متفق علیه].

هر کس که دو نماز صبح و عصر را با جماعت بخواند، وارد بهشت می‌شود.

نمازهای سنت و نافله، نواقص نمازهای فرض را جبران می‌کند خداوند برای کسانی که نوافل را ادا می‌کنند، خانه‌ای در بهشت می‌سازد. پس نمازهای سنت و نافله را همیشه به جا آور، و آن‌ها را فراموش نکن؛ خداوند تو را محفوظ نگه می‌دارد. أم حبیبه رضی الله عنها روایت می‌کند که از رسول اکرم ﷺ شنیدم که می‌فرماید: ((ما من عبد مسلم یصلی الله کل یوم ثنتی عشرة رکعة تطوعاً غیر فریضة إلا بنی الله له بیتاً فی الجنة، أو إلا بنی له بیت فی الجنة)). [مسلم]. بنده مسلمانی که در هر شبانه روز دوازده رکعت نماز نافله غیر از نمازهای فرض بخواند خداوند برای او خانه‌ای در بهشت می‌سازد.

نمازهای نافله: چهار رکعت پیش از نماز ظهر، و دو رکعت پس از آن، دو رکعت پس از نماز مغرب، دو رکعت پس از نماز عشاء، و دو رکعت پیش از نماز صبح.

بهر فرد مسلمانی که وضو بگیرد و دو رکعت نماز سنت وضو - که پس از وضو گرفتن مستحب است - بخواند، در حالی که قلب و رخسار او متوجه خدا باشد، بهشت بر او واجب می‌شود. عقبه بن عامر ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((ما من مسلم یتوضأ فیحسن وضوءه ثم یقوم فیصلی رکعتین مقبل علیهما بقلبه ووجهه إلا وجبت له الجنة)). [مسلم]. هر کس وضو را به طور کامل گرفته و دو رکعت نماز بخواند، در حالی که قلب و رخسار او متوجه خدا باشد، بهشت بر وی واجب می‌گردد.

از محاسن و خوبی‌های دین اسلام، اشاعه و رواج دادن سلام در میان هم، اطعام کردن و غذا دادن، به جای آوردن صله أرحام (اتحاد و پیوستگی خویشاوندان و رفت و آمد و مژاوده با آن‌ها، و نیز نیکی و احسان درباره بستگان و نزدیکان - ویراستار) و همچنین وصف مسلمانانی است که در دل شب نماز برپای می‌دارند. باری تعالی درباره آن‌ها چنین می‌فرماید: کانوا قلیلاً من اللیل ما یتبعون وبالأسحار هم یتستغفرون [17]. [الذاریات].

[و از شب اندکی را در خواب به سر می‌بردند و سحرگاهان از درگاه خدا طلب آمرزش و مغفرت می‌کردند].

هر کس همه این‌ها را انجام دهد وارد بهشت می‌شود؛ چنان که عبدالله بن سلام ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((أیها الناس: أفشوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا الأرحام، وصلوا باللیل والناس نیام، تدخلون الجنة بسلام)). [ترمذی وابن ماجه واحمد وصححه الألبانی].

ای مردم! سلام کردن را در بین خودتان رواج دهید، و به فقیران غذا دهید، و صله رحم کنید، و در دل شب هنگامی که مردم در خواب هستند نماز بخوانید، تا این که بدون حساب وارد بهشت شوید.

با رفتن به مسجد برای ادای نماز صبح و نمازهای دیگر، خداوند در بهشت برای تو مهمانی و سور برپا می‌کند. ابوهیریه ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((من غدا إلى المسجد أو راح، أعد الله له فی الجنة نزلاً كلما غدا أو راح)). [متفق علیه].

کسی که هر صبح و شام برای نماز جماعت به مسجد رود، خداوند برای او در بهشت مهمانی فراهم می‌کند.

اگر شکاف و جای خالی میان نمازگزاران دیدی، آن را بر طرف کن که خداوند در بهشت خانه ای برایت می‌سازد. عایشه رضی الله عنها از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من سد فرجةً فی صف رفعه الله بها درجةً، وبنی له بیتاً فی الجنة)). [طبرانی وصححه الألبانی].

کسی که شکافی را در صف نمازگزاران ببندد، خداوند یک درجه او را ترفیع می‌دهد و بالا می‌برد و خانه ای در بهشت برایش می‌سازد.

اگر مسجدی ساختی یا در ساختن آن سهیم شدی خداوند خانه ای در بهشت برایت می‌سازد؛ چنان که عثمان بن عفان □ از رسول اکرم □ شنید: ((من بنی مسجداً لله، بنی الله له فی الجنة مثله)). [متفق علیه].

کسی که برای خدا مسجدی بنا کند، خداوند برایش در بهشت خانه ای مانند آن می‌سازد.

پیروی کردن از مؤذن در حال اذان گفتن، باعث ورود به بهشت می‌شود؛ چنان که عمر بن خطاب □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند: ((إذا قال المؤذن: الله أكبر الله أكبر، فقال أحدكم: الله أكبر الله أكبر، ثم قال: أشهد أن لا إله إلا الله، قال: أشهد أن لا إله إلا الله، ثم قال: أشهد أن محمداً رسول الله، قال: أشهد أن محمداً رسول الله، ثم قال: حى على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله، ثم قال: حى على الفلاح، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله، ثم قال: الله أكبر الله أكبر، قال: الله أكبر الله أكبر، ثم قال: لا إله إلا الله، قال: لا إله إلا الله، من قلبه دخل الجنة)). [مسلم].

اگر مؤذن گفت: الله أكبر الله أكبر، و یکی از شما نیز گفت: الله أكبر الله أكبر، سپس گفت: أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله إلا الله، و یکی از شما گفت: أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله إلا الله، سپس گفت: أشهد أن محمداً رسول الله، حى على الصلاة، و یکی از شما گفت: لا حول ولا قوة إلا بالله، سپس گفت: حى على الفلاح، و یکی از شما گفت: لا حول ولا قوة إلا بالله، سپس گفت: الله أكبر الله أكبر، و یکی از شما گفت: الله أكبر الله أكبر، و همه این ها را [از قلب خود بگوید، وارد بهشت می‌شود.

اگر خدا را به عنوان معبود، و اسلام را به عنوان دین و آیین، و محمد □ را به پیامبری پسندیدی، اوامر خدا را به جا آورده و از نواهی او دوری کنی، بهشت بر تو واجب می‌شود؛ چنان که ابوسعید خدری □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که فرمودند: ((یا أبا سعید من رضی بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد نبياً، وجبت له الجنة)). [مسلم].

ای ابوسعید! کسی که خدا را به عنوان معبود، و اسلام را به عنوان دین و آیین، و محمد □ را به عنوان پیامبر انتخاب نماید، و بر آن راضی شود، بهشت برای او واجب می‌گردد.

در بهشت دروازه ای برای روزه داران وجود دارد که نام آن الریان است، و هیچ کس به جز روزه داران، از آن دروازه وارد نمی‌شود. سهل بن سعد □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: در بهشت دروازه ای است به نام الریان که روزه داران در روز قیامت از آن به بهشت وارد می‌شوند، و غیر از آن ها هیچ کس دیگر از آن دروازه داخل نمی‌شود، گفته می‌شود: روزه داران کجا هستند؟ پس آن ها بلند شده و غیر از آنها هیچ کس دیگری از آن دروازه وارد بهشت نمی‌شود، و اگر به آن وارد شدند، آن دروازه بسته می‌شود و دیگر کسی نمی‌تواند از آن داخل شود.

رکن پنجم اسلام حج خانه خداست که پاداش آن بهشت است. ابوهیریه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة)). [متفق علیه].
عمره تا عمره دیگر، کفاره گناهان بین آن دو عمره می‌باشد، و حج پذیرفته شده و مقبول نزد خدا، هیچ پاداشی جز بهشت ندارد. آن چه به این دین مبین مقامی والا و عظیم داده است، جهاد در راه خداست، هر کس در راه خدا جهاد کند تا کلمه الله سر بلند و والامقام بماند، بهشت بر او واجب می‌گردد. ابوهیریه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((تكفل الله لمن جاهد في سبيله لا يخرجه إلا الجهاد في سبيله وتصديق كلماته بأن يدخله الجنة، أو يرجعه إلى مسكنه الذي خرج منه مع ما نال من أجر أو غنيمه)). [متفق علیه].

خداوند ضامن کسی است که در راه خدا جهاد کند، و ضامن آن کس که برای هیچ چیز جز جهاد در راه خدا و تصدیق کلمات خدا، از خانه اش خارج نشده است، نه برای این که خدا او را [به خاطر جهاد] وارد بهشت کند یا این که او را با آن چه از پاداش یا غنیمت نصیبش شده است به خانه اش - که از آن خارج شده - بازگرداند.

خداوند بندگان پرهیزکار خود را که در راه او انفاق می‌کنند، بسیار ستوده است. حذیفه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من تصدق بصدقة ابتغاء وجه الله خُتِمَ الله بها دخل الجنة)). [احمد وصححه الألبانی].

هر کس در راه خدا صدقه دهد، و این صدقه پایان و مردن او باشد، خداوند او را به بهشت وارد می‌کند.

از بزرگ ترین اعمال که انسان را به بهشت رهنمون می‌کند، این است که به برادر مسلمان خود مالی را قرض داده، سپس به او مهلت و فرصت دهد تا از تنگ دستی به توانایی [پرداخت وام و ادای دین] برسد. حذیفه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که رسول اکرم □ فرمودند: ((أن رجلاً مات فدخل الجنة، فقيل له: ما كنت تعمل؟ قال: إني كنت أبايع الناس فكنت أنظر المعسر وأتجوز في السكة، أو في النقد فغفر له)). [مسلم].

مردی فوت کرد و به بهشت رفت، به او گفته شد چه کاری می‌کردی؟ در پاسخ گفت: خرید و فروش می‌کردم و نگاه می‌کردم از کسی که تهی دست است، گذشت کرده و چیزی نمی‌گرفتم، پس خداوند گناهان مرا بخشود.

بعضی از کارها با وجود این که [به ظاهر] اندک و بی‌ارزش هستند، اما انجام آن، فرد مسلمان را به بهشت می‌برد عبارتند از:

برداشتن از راه مردم هر چیزی که مردم را رنج و آزار دهد.

إحسان و نیکی به حیوانات.

خوش اخلاقی و خوش رفتاری.

صدق و راستگویی در گفتار و کردار.

خودداری از خشم و غضب.

به دیدن و احوال پرسی بیمار رفتن.

زیارت و دیدار با مسلمان.

برمی و آسان گرفتن در خرید و فروش.

بسختن از رحمت و خشنودی خداوند.

ابوهریره □ روایت می‌کند که از رسول اکرم □ شنیدم می‌فرمود: ((لقد رأيت رجلاً يتقلب في الجنة في شجرة قطعها من ظهر الطريق كانت تؤذي الناس)). [مسلم].

مردی را دیدم که در بهشت غرق در خوشی و لذت بود، آن هم به خاطر برداشتن درختی از سر راه مردم، برای این که از آن در رنج بودند.

همچنین ابوهریره □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که فرمودند: ((أن رجلاً رأى كلباً يأكل الثرى من العطش فأخذ الرجل خفه فجعل يغرف له به حتى أرواه فشكرالله له فأدخله الجنة)). [بخاری].

مردی سگی را دید که از تشنگی خاک می‌خورد، کفش خود را گرفت و [از چاه] برایش آب کشید تا این که سیراب شد، خداوند او را سپاس گفته به بهشت وارد نمود.

أبو أمامه □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((أنا زعيم بيت في ربض الجنة لم ترك المراء وإن كان محققاً، وبيت في وسط الجنة لمن ترك الكذب وإن كان مازحاً، وبيت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه)). [ابوداود وصححه الألبانی].

من کفیل و ضامن خانه ای در کنار بهشت هستم برای کسی که جدال و ستیزه را ترک کند، اگر هم حق با او باشد. و ضامن خانه ای در وسط بهشت برای کسی که دروغ را ترک کند اگر هم شوخی می‌کند. و ضامن خانه ای در بالای بهشت برای کسی که اخلاق خود را نیک نماید.

[همچنین] ابن مسعود □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((إنَّ الصدق يهدي إلى البر، وإنَّ البر يهدي إلى الجنة، وإنَّ الرجل ليصدق حتى يكون صديقاً، وإنَّ الكذب يهدي إلى الفجور، وإنَّ الفجور يهدي إلى النار، وإنَّ الرجل ليكذب حتى يكتب عند الله كذاباً)). [متفق عليه].

یهدی إلى الجنة، وإنَّ الرجل ليصدق حتى يكون صديقاً، وإنَّ الكذب يهدي إلى الفجور، وإنَّ الفجور يهدي إلى النار، وإنَّ الرجل

ليكذب حتى يكتب عند الله كذاباً)). [متفق عليه].

به راستی که صدق و راستگویی، به سوی نیکی و بخشش هدایت می‌کند، و نیکی و بخشش به سوی بهشت رهبری می‌کند، و مرد همچنان راست می‌گوید تا این که نزد خداوند از راستگویان محسوب می‌شود، و دروغگویی به سوی گنهکاری و تبهکاری هدایت می‌کند، و گنهکاری و تبهکاری به سوی جهنم، و همچنان مرد دروغ می‌گوید تا این که نزد خدا از دروغگویان به شمار آید. [نیز] ابودرداء □ روایت می‌کند که مردی به رسول خدا □ گفت: ((دلنی علی عمل یدخلنی الجنة: قال: لا تغضب ولک الجنة)). [طبرانی وصححه الألبانی].

به انجام کاری راهنمایی‌ام کن که مرا به بهشت وارد کند، آن حضرت □ فرمود: خشم و غضب مکن، به بهشت می‌روی. ثوبان □ از رسول خدا □ روایت می‌کند که رسول الله □ فرمودند: ((من عاد مریضاً لم یزل فی خرفة الجنة، قیل یا رسول الله وما خرفة الجنة؟ قال: جناها)). [مسلم].

کسی که به عیادت بیماری برود همچنان در خرفة الجنة است تا وقتی که بازگردد. گفته شد: ای رسول خدا خرفة الجنة یعنی چه؟ فرمود: میوه های تازه چیده شده بهشت.

[همچنین] ابوهریره □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من عاد مریضاً، أو زار أخاً له فی الله، ناداه مناد أن طبت وطاب ممشاک وتبوات من الجنة منزلاً)). [ابن ماجه وترمذی وقال الألبانی صحیح لغيره].

کسی که به عیادت بیماری برود یا برادر مسلمانی را زیارت کند، منادی ندا می‌دهد که شاد شدی و شاد گشت رفتنت و از بهشت منزلی دریافت کردی.

عثمان بن عفان □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((أدخل الله الجنة رجلاً کان سهلاً قاضياً ومقتضياً وبائعاً ومشترياً)).

[احمد والنسائی وحسنه الألبانی وقال احمد شاکر إسناده صحیح].

خداوند مردی را به بهشت وارد کرد که در خرید و فروش، و در داد و ستد (دادن و گرفتن) آسان می‌گرفت.

ابوهریره □ از رسول خدا □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((إنَّ العبد لیتکلم بالكلمة من رضوان الله لا یلقى لها بالاً یرفع الله بها درجات، وإنَّ العبد لیتکلم بالكلمة من سخط الله لا یلقى لها بالاً یرهبها فی جهنم)). [بخاری].

بنده یک کلمه در جهت رضوان و خشنودی خدا سخن می‌گوید و هیچ اعتنایی به پاداش و ثواب آن نمی‌کند، خدا درجات او را بلند و رفیع قرار می‌دهد، و بنده یک کلمه در جهت غضب و ناخشنودی خدا سخن می‌گوید و به کیفر و گناه آن هیچ توجهی ندارد، خدا او را به آخرین نقطه جهنم وارد می‌کند.

بهترین منازل بهشت، منزل مسلمانی است که در بهشت همسایه رسول خدا ﷺ است. و تربیت و سرپرستی دختران و یتیمان است که باعث همسایگی رسول خدا ﷺ در بهشت می‌شود. انس ﷺ از رسول خدا ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((من عال جاریتین حتی تبلغا جاء یوم القیامه أنا وهو، وضم أصابعه)). [مسلم].

هر کس دو دختر را سرپرستی کند تا وقتی که به سن بلوغ برسند، در روز قیامت، من و او مانند این دو هستیم، سپس دو انگشت خود را به هم چسباند.

[همچنین] از سهل بن سعد ﷺ روایت است که رسول اکرم ﷺ فرمودند: ((أنا وكافل الیتیم فی الجنه هکذا، وقال یأصبغیه السبابة والوسطی وفرج بینهما)). [بخاری].

من و سرپرست یتیم در بهشت در کنار هم چنین هستیم و به انگشت شهادت و وسطی خود اشاره کرد و آن دو را از هم جدا نمود. اطاعت از پدر و مادر، یا اطاعت از یکی از آنها باعث ورود به بهشت می‌شود. ابوهریره ﷺ می‌گوید از رسول اکرم ﷺ شنیدم که سه بار فرمود: ((رغم أنفه، ثم رغم أنفه، ثم رغم أنفه، قيل: من یا رسول الله؟ قال: من أدرك والدیه عند الکبر أحدهما، أو کلیهما ثم لم یدخل الجنه)). [مسلم]. بینی او به خاک مالیده شد. گفته شد: چه کسی ای رسول خدا؟ فرمود: کسی که پدر و مادر یا یکی از آنها را در وقت پیری درک کند ولی به بهشت وارد نشود؛ یعنی، اطاعت از آن‌ها سبب وارد شدن او به بهشت نشود.

[همچنین] ابودرداء ﷺ می‌گوید از رسول اکرم ﷺ شنیدم که می‌فرمود: ((الوالد أوسط أبواب الجنه، فإن شئت فأضع ذلک الباب أو احفظه)).

[ترمذی وابن ماجه واحمد وصححه الألبانی].

پدر دروازه میانی بهشت است، پس اگر خواستی آن دروازه را ضایع کن و یا حفظ نما یعنی، با اطاعت از پدر آن دروازه حفظ، و با نافرمانی او، آن دروازه ضایع می‌شود.

مردی خواست به جهاد رود، نزد پیامبر ﷺ آمد، آن حضرت فرمود: ((هل لك من أم؟ قال: نعم، قال: فالزمها فإن الجنه تحت رجليها)). [احمد ونسائی وابن ماجه وقال الألبانی حسن صحیح].

آیا مادر داری (یعنی مادرت زنده است)؟ آن مرد در جواب گفت: بلی حضرت ﷺ فرمود: مادرت را سرپرستی کن که بهشت زیر پاهای اوست.

بزرگ‌ترین چیزی که انسان باید آن را حفظ نماید، زبان و شرمگاه است، و هر کس که آن دو را نگه دارد، رسول اکرم ﷺ بهشت را برایش ضامن شده است. سهل بن سعد ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمود: ((من یضمن لی ما بین لحيیه وما بین رجليه أضمن له الجنه)). [بخاری].

هر کس بین دو لب خود؛ یعنی زبان، و بین دو پای خود؛ یعنی شرمگاهش را ضامن شود، من بهشت را برای او ضمانت می‌کنم.

جسد و کینه مرض هایی است که انسان را از خداوند دور می‌کند و رسول اکرم ﷺ مردی را توصیف نمود که به سبب این که سینه اش از کینه و حسد پاک بود، به بهشت وارد شده بود. انس بن مالک ﷺ، وصف آن مرد را در داستانی روایت کرده است که گفت: ((فقال يطلع عليكم الآن رجل من أهل الجنة، فطلع رجل من الأنصار تنطف لحيته من وضوئه، قد تعلق نعليه في يده الشمال، فلما كان الغد قال النبي ﷺ مثل ذلك، فطلع ذلك الرجل مثل المرة الأولى، فلما كان اليوم الثالث قال النبي ﷺ مثل مقالته أيضاً، فطلع ذلك الرجل على مثل حاله الأولى، فلما قام النبي ﷺ تبعه عبدالله بن عمرو بن العاص فقال: إني لاحيت أبي فأقسمت أن لا أدخل عليه ثلاثاً فإن رأيت أن تؤويني إليك حتى تمضي فعلت، قال: نعم قال أنس: وكان عبد الله يحدث أنه بات معه تلك الليالي الثلاث فلم يره يقوم من الليل شيئاً غير أنه إذا تعار وتقلب على فراشه ذكر الله عز وجل وكبر حتى يقوم لصلاة الفجر، قال عبدالله غير أنني لم أسمع يهتف ويقول إلا خيراً فلما مضت الثلاث ليال وكدت أن احتقر عمله قلت يا عبدالله إني لم يكن بيني وبين أبي غضب ولا هجر ثم، ولكن سمعت رسول الله ﷺ يقول لك ثلاث مرار يطلع عليكم الآن رجل من أهل الجنة فطلعت أنت الثلاث مرار فأردت أن أوى إليك لأنظر ما عملك فاقتدى به، فلم أرك تعمل كثير عمل فما الذي بلغ بك ما قال رسول الله ﷺ فقال: ما هو إلا ما رأيت، قال فلما وليت دعاني فقال: ما هو إلا ما رأيت غير أنني لا أجد في نفسي لأحد من المسلمين غشاً ولا أحسد أحداً على خير أعطاه الله إياه، فقال عبدالله هذه التي بلغت بك وهي التي لا نطق)).

[احمد ونسايی وصححه الألبانی].

هنگامی که ما رو به روی رسول اکرم ﷺ نشستیم بودیم، آن حضرت ﷺ فرمود: هم اکنون مردی از اهل بهشت بر شما وارد می‌شود. مردی از انصار وارد شد در حالی که آب وضو از ریشش می‌چکید و دو لنگه پا افزار خود را در دست چپ داشت. رسول اکرم ﷺ سه روز این جمله را (اکنون مردی از اهل بهشت بر شما وارد می‌شود) در باره آن مرد تکرار می‌کردند و روز سوم، عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ آن مرد را دنبال کرد و نزد او نشست تا ببیند آن مرد چه می‌کند پس از سه روز نزد او نشستند، عبدالله سبب وارد شدن به بهشت را از آن مرد پرسید، مرد در پاسخ گفت: من هیچ حقد و کینه ای بر مسلمانی در سینه ام راه نمیدهم، و بر آن خیر و نعمتی که خدا به او عطا فرموده حسد نمی‌ورزم، عبدالله گفت: این همان سبب است که تو را به این منزلت رسانده است، و این همان چیزی است که ما طاقت آن را نداریم.

مردم گواه و شاهد خدا در زمین هستند و کسی که مردم، گواهی خیر به او دهند به بهشت وارد می‌شود. انس بن مالک ﷺ گفت: ((مر بجنزة فأننى عليها خيراً فقال نبي الله ﷺ: وجبت وجبت وجبت ومم بجنزة فأننى عليها شراً فقال نبي الله ﷺ: وجبت وجبت وجبت، قال عمر فدى لك أبي وأمي مر بجنزة فأننى عليها خيراً فقلت: وجبت وجبت وجبت ومم بجنزة فأننى عليها شراً فقلت: وجبت وجبت وجبت، فقال رسول الله ﷺ: من أثبتتم عليه خيراً وجبت له الجنة ومن أثبتتم عليه شراً وجبت له النار، أنتم شهداء الله في الأرض، أنتم شهداء الله في الأرض، أنتم شهداء الله في الأرض)). [متفق عليه].

جنازه ای را عبور دادند و مردم از او به خیر و نیکی یاد کردند، رسول اکرم ﷺ فرمود: واجب شد. و آن را سه بار تکرار نمود. جنازه دیگری را عبور دادند و مردم او را بد گفتند، رسول اکرم ﷺ فرمود: واجب شد. و آن را سه بار تکرار نمود، عمر ﷺ از آن مسأله جويا شد، آن حضرت ﷺ در پاسخ گفت: کسی که او را به خیر و نیکی یاد کردند، بهشت بر او واجب شد، و کسی که از او بد گفتند، آتش جهنم بر او واجب شد، شما گواهان خدا در زمین هستید و این جمله را سه بار تکرار فرمود.

برادر مسلمان! خداوند تبارک و تعالی می‌فرماید: *إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ* [10]. [إلزم].
[خدا صابران را به حد کامل و بدون حساب پاداش خواهد داد].

صبر علامت و نشانه ای است از نشانه های ایمان بنده به خدا، و نزدیک بودن او به خدای متعال. هر کس بر مُردن محبوب خود، از پسر و برادر و غیر اینها صبر کند، وارد بهشت می‌شود. ابوهریره ﷺ در حدیث قدسی از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که خداوند فرمود: ((قال يقول الله تعالى ما لعبدى المؤمن عندى جزء إذا قبضت صفیه من أهل الدنيا ثم احتسبه إلا الجنة)). [بخاری].
پاداش بنده مؤمن من آن است که اگر بر هر چیز گران بها و همدم و دوست او را از دنیا گرفتم صبر کرد، پاداش او بهشت است. ابوموسی اشعری ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((إذا مات ولد العبد قال الله لملائكته: قبضتم ولد عبدی؟ فيقولون نعم، فيقول: قبضتم ثمرة فؤاده، فيقولون نعم، فيقول: ماذا قال عبدی؟ فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول الله: ابنوا لعبدى بيتاً فى الجنة وسموه بيت الحمد)). [ترمذی وحسنه الألبانى].

اگر پسر بنده بمیرد، خداوند خطاب به فرشتگان می‌فرماید: پسر بنده ام را قبض روح کردید؟ فرشتگان در جواب می‌گویند: بلی! خداوند می‌فرماید: میوه دل بنده ام را قبض روح کردید؟ فرشتگان می‌گویند: بلی! خداوند می‌فرماید: بنده من چه گفت؟ فرشتگان می‌گویند: تو را سپاس گفت و به تو رجوع کرد، خداوند می‌فرماید: در بهشت خانه ای برای بنده من بسازید و آن را خانه حمد و سپاس بنامید.

هر کس که چشمش را از دست بدهد و بر آن صبر کند، وارد بهشت می‌شود. انس ﷺ می‌گوید: از رسول اکرم ﷺ شنیدم که می‌فرماید: ((إن الله قال إذا ابتليت عبدی بحبیبیة فصبر، عوضته منهما الجنة، یرید عینیة)). [بخاری]. خداوند در حدیث قدسی می‌فرماید: اگر دو چشمان بنده ام را نابینا کردم و صبر نمود، به جای آن دو، بهشت به او خواهم داد.

زن مسلمانی که امر شوهرش را به خوبی اطاعت کند و شعایر خدا (اعمال دین و مذهب) را به جا آورد، از هر دروازه ای که بخواهد به بهشت وارد می‌شود. ابوهریره ﷺ از رسول اکرم ﷺ روایت می‌کند که آن حضرت ﷺ فرمودند: ((إذا صلت المرأة خمسها، وصامت شهرها، وحصنت فرجها، وأطاعت بعلها، دخلت من أى أبواب الجنة شاءت)).

[ابن حبان وصححه الألبانى].

اگر زن مسلمان نماز پنج گانه را بخواند، و ماه رمضان را روزه بگیرد، و عقیق و پاک دامن باشد، و از شوهرش (در کارهای خوب) اطاعت کند، از هر دروازه بهشت که بخواهد، می‌تواند وارد شود.

زنی که در هنگام زایمان بمیرد، فرزندش او را با بند ناف خود به سوی بهشت می‌کشاند. راشد بن حبیب از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمود: ((القتل فی سبیل الله عز وجل شهادة، والطاعون شهادة، والغرق شهادة، والبطن شهادة، والنفساء یجرها ولدها بسرره إلى الجنة)).

[احمد وحسنه الألبانی].

کشته شدن در راه خدا شهادت است، و مرض طاعون، شهادت است، و غرق شدن شهادت است، و مرگ به وسیله شکم درد، شهادت است، و مرگ به دلیل سوختن با آتش شهادت است، و مرض سل، شهادت است. و زن زایمانی که در وقت وضع حمل بمیرد، فرزندش با بند ناف خود او را به سوی بهشت می‌کشاند.

بهر کس که دست از سؤال و پرسش مردم بکشد، رسول خدا □ بهشت را برای وی ضامن شده است. ثوبان □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که فرمودند: ((من تکفل لی أن لا یسأل شیئاً، أتکفل له بالجنة)).

[احمد و نسایی وابن ماجه و ابوداود وحسنه الألبانی].

هر کس ضامن شود که از مردم چیزی (مال و ...) نخواهد، من بهشت را برای وی ضمانت می‌کنم.

مردی که از مال خود دفاع می‌کند و در آن حال کشته شود، وارد بهشت می‌شود. عبدالله بن عمر رضی الله عنهما از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من قتل دون ماله مظلوماً، فله الجنة)). [نسایی و صححه الألبانی].

کسی که از مال خود دفاع کند و مظلومانه کشته شود، به بهشت می‌رود.

ای مسلمان! بهشت برای توست اگر بر مردم سلام نمودی، و غذا دادی [فقیر و مسکین را]، و صلّه رحم کردی، و در دل شب در حالی که مردم در خواب هستند، نماز خواندی. عبدالله بن سلام از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((یا أيها الناس أفسوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا الأرحام، وصلوا باللیل والناس نيام، تدخلوا الجنة بسلام)).

[ترمذی وابن ماجه واحمد و حاکم و صححه الألبانی].

ای مردم! سلام را بین خود رواج دهید، و مردم را اطعام کنید، و صلّه ارحام را به جای آورید، و در دل شب هنگامی که مردم در خواب هستند نماز بخوانید، که بدون حساب به بهشت وارد خواهید شد.

[همچنین] شریح بن هانی از پدرش روایت می‌کند که گفت: ((أخبرنی بأی شیء یوجب لی الجنة؟ قال: علیک بحسن الکلام وبذل الطعام)). [بخاری فی الأدب المفرد و حاکم و صححه الألبانی].

ای رسول خدا مرا از چیزی خبر ده که بهشت بر من واجب گردد! آن حضرت □ فرمود: بر تو لازم است که سخن خوب بگویی، و مردم را غذا دهی.

بهر کس بمیرد و از کبر و غرور و خودپسندی و بدهکاری و خیانت در غنیمت جنگی، در امان باشد، وارد بهشت می‌شود. ثوبان □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من مات وهو برئ من ثلاث: الکبر والغلول والدين، دخل الجنة)). [ترمذی و نسایی و ابن ماجه و صححه الألبانی].

کسی که بمیرد و از کبر و غرور و خودپسندی و خیانت در غنایم جنگی و بدهکاری دور باشد، وارد بهشت می‌شود. همراهی با جماعت مسلمانان که به قرآن و سنت پیامبر □ چنگ می‌زنند، باعث می‌شود که تو را به وسط بهشت وارد کند. عمر □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((عليكم بالجماعة وإياكم والفرقة، فإن الشيطان مع الواحد، وهو من الاثنين أبعد، من أراد بحبوة الجنة، فيلزم الجماعة)). [ترمذی و صححه الألبانی].

بر شما لازم است که به جماعت و گروه مسلمانان بپیوندد و از تفرقه دوری کنید؛ زیرا شیطان با یک نفر است، و از دو نفر دور است. کسی که وسط و میانه بهشت را می‌خواهد، به گروه مسلمانان بپیوندد.

جاکم و فرمانروای عادل و مرد مهربان و نرم دل و مرد پرهیزکار و پاک دامن که فرزندان بسیاری دارد، از اهل بهشت است. عیاض بن حمار □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که فرمودند: ((أهل الجنة ثلاثة: ذو سلطان مقسط متصدق موفق، ورجل رحيم رقيق القلب لكل ذي قربى ومسلم، وعفيف متعفف ذو عيال)). [مسلم].

سه نفر اهل بهشتند: فرمانروای عادل و صدقه دهنده موفق و کامروا، مرد مهربان و نرم دل بر هر قوم و خویش و مسلمان، و پرهیزکار پاک دامن که دارای فرزندان بسیار است.

قاضی که بین مردم با عدل و عدالت حکم می‌کند، از اهل بهشت است. بریده □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمود: ((القضاة ثلاثة: اثنان في النار و واحد في الجنة، رجل علم الحق ففضى به فهو في الجنة، و رجل قضى للناس على جهل فهو في النار، و رجل جار في الحكم فهو في النار)). [الأربعة و حاكم و صححه الألبانی].

قاضی‌ها سه تا هستند، دو قاضی در آتش جهنم، و یک قاضی در بهشت. مردی که حق را بداند و به حق قضاوت کند، در بهشت است. مردی که با جهل و نادانی بین مردم قضاوت کند، در آتش جهنم است، و مردی که حق را بداند ولی در حکم و قضاوت ظلم و ستم کند، در آتش جهنم است.

هفتاد هزار نفر بدون حساب وارد بهشت می‌شوند و آن‌ها کسانی هستند که برای بیمار از هیچ کس دعا و تعویذ درخواست نمی‌کنند، و از پرندگان و مانند آن فال نمی‌گیرند، و از هیچ کس داغ کردن بیمار را نمی‌خواهند. عمران بن حصین □ از رسول

اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند: ((یدخل الجنة من أمتی سبعون ألفاً بغير حساب، قالوا: من هم یا رسول الله؟ قال: هم الذين لا یسترقون، ولا یتطیرون، ولا یکتون، وعلی ربهم یتوکلون)). [مسلم].

هفتاد هزار نفر از امت من بدون حساب وارد بهشت می‌شوند، گفته شد: ای رسول خدا آن‌ها چه کسانی هستند؟ فرمود: آن‌هایی که از هیچ کس دعا و تعویذ برای بیمار نمی‌طلبند، و فال نمی‌گیرند، و داغ کردن برای بیمار نمی‌خواهند، و فقط بر خدای خود توکل می‌کنند.

طلب کردن تعویذ شرعی، و علاج با داغ کردن بیمار، آن چیزی است که شرع مطهر به آن اجازه داده است، ولی توکل بر خدا بهتر است.

صفاتی که در مسلمان باید جمع شود تا باعث ورود به بهشت شود. هان ای برادر مسلمان! گوشت را باز کن تا خوب بشنوی: عبادۀ بن صامت □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت فرمودند: ((اضمنوا لی ستاً من أنفسکم، أضمن لکم الجنة، اصدقوا إذا حدثتم، وأوفوا إذا وعدتم، وأدوا إذا ائتمتم، واحفظوا فروجکم، وغضوا أبصارکم، وکفوا أیدیکم)). [احمد و ابن حبان و حاکم و صححه الألبانی].

ضامن و کفیل شش چیز خود برای من باشید، بهشت را برایتان ضمانت می‌کنم: اگر سخن گفتید راستگو باشید، اگر وعده دادید به آن وفا کنید، اگر امانتی به شما سپرده شود آن امانت را برگردانید، شرمگاه خود را حفظ نمایید، چشمانتان را از حرام بپوشانید، و دست به سوی مردم دراز نکنید.

أبوهریره □ از رسول اکرم □ روایت می‌کند که آن حضرت □ فرمودند: ((من أصبح منکم الیوم صائماً؟ قال أبوبکر أنا، قال: فمن تبع منکم الیوم جنازة؟ قال أبوبکر أنا، قال: فمن أطعم منکم الیوم مسکیناً؟ قال أبوبکر أنا، قال: فمن عاد منکم الیوم مریضاً؟ قال أبوبکر أنا، فقال رسول الله □: ما اجتمعن فی امرئ إلا دخل الجنة)). [مسلم].

چه کسی از شما امروز روزه گرفته است؟ ابوبکر صدیق گفت: من! فرمود: چه کسی از شما امروز به تشییع جنازه ای رفته است؟ ابوبکر صدیق گفت: من! فرمود: چه کسی از شما امروز فقیری را غذا داده است؟ ابوبکر صدیق گفت: من! حضرت □ فرمود: این خصلت و صفتها در هیچ کس جمع نمی‌شود، مگر این که وارد بهشت می‌شود.

در پایان تو را ای برادر مسلمان، به توبه و انابت به درگاه خدا سفارش می‌کنم؛ چه، توبه کننده مانند کسی است که هیچ گناهی ندارد، و توبه کننده صادق در توبه، وارد بهشت می‌شود. خداوند می‌فرماید: یا ایها الذین آمنوا توبوا إلى الله توبهً نصوحاً عسی ربکم أن یکفر عنکم سیئاتکم ویدخلکم جنات تجری من تحتها الأنهار. [تحریم ۸].

[ای مؤمنان! به درگاه خدا توبه کنید، توبه نصوح با خلوص و دوام. باشد که خدا گناهان شما را محو و مستور گرداند و شما را به باغ های بهشتی که زیر درختانش نهرها جاریست، داخل کند].

پایان

اینک ای برادر مؤمن! در حالی که میان دو پهلوئی خود قلبی مؤمن و جانی مشتاق به رضوان الله و بهشت داری، سعادت و خوشبختی تو این است که در بهشت نعیم با کسانی که خداوند به آنها لطف و عنایت فرمود؛ با پیامبران و صدیقان و شهیدان و نیکوکاران محشور شوی.

بهشت آماده و نزدیک است و خداوند مشفق و مهربان تو را به سوی آن دعوت می‌کند، و حیب ما رسول الله ﷺ بر در آن ایستاده و تو را ندا می‌دهد: بیا و بشتاب و از اهل بهشت باش! بهشت بشارت دنیا و مرگ و قبر و برانگیختن و محشر است، خداوند تو را به سوی میوه‌های آن شتابان فرا می‌خواند، و به مسابقه در بوستان‌ها و نعمت‌های بهشت دعوت می‌نماید، و خداوند هرگز خلاف وعده نمی‌کند.

خداوند بهشت را به بهترین و زیباترین وصف آراسته است، و آن را چنان زینت داده که در اندیشه نمی‌گنجد، تا با خوشحالی و سعادت ابدی در آن زندگی کنی.

بیا و به بهشت داخل شو؛ زیرا بهشت محبت خدا و خوشحالی او برای توست، و داخل شدن به آن فقط با انجام بعضی از اعمال اندک و آسانی که خدا و رسول خدا ﷺ تو را به آن دعوت کرده‌اند، ممکن است. رحمت و مغفرت خداوند بعد از این وسیع‌تر است. بیا و عجله کن! خداوند می‌فرماید: وسارعوا إلى مغفرة من ربكم و جنه عرضها السموات والأرض أعدت للمتقين: [آل عمران ۱۳۳].

[به سوی مغفرت پروردگارتان، به سوی بهشتی که پهنای آن همه آسمان‌ها و زمین را فرا گرفته و مهیا برای پرهیزکاران است،] بشتابید.

ای برادر مؤمن! متقیان و پرهیزکاران، مردان خدا هستند و اهل بشارت در دنیا و آخرت. کسانی که اعمال و کردارشان پذیرفته و مقبول درگاه خداوند است، و آن‌ها در بهشت نزدیک‌ترین منزل را نزد خدا دارند.

متقیان همه این‌ها را درک کردند، آن‌ها خداوند را به یگانگی خواندند، و برای او هیچ شریکی قایل نشدند، و گفتار هیچ کس را بر گفتار خدا و رسول خدا ﷺ مقدم نداشتند. آن‌ها اعمال و کردار خود را از قرآن کریم و سنت صحیح پیامبر ﷺ می‌گیرند، و از گفته شناس و ناشناس، ولی، شیخ یا هر کس و هر چیز دیگر که باشد، دوری می‌جویند، و حق را از دو وحی قرآن و حدیث می‌گیرند، نه

از غیرآن‌ها. آنان اهل کرامت هستند، زیرا در اعمال خود مخلصند، از مردم سپاس و تشکر نمی‌خواهند، و قصد آن‌ها تنها رضا و خشنودی خداوند در روز آخرت است.

متقیان اهل بهشتند؛ زیرا درون خود قلبی سالم، و در شکم خود غذای حلال و غیر پلید حمل می‌کنند، و زبانشان همیشه به دعا مشغول است، و خداوند کردارشان را قبول فرماید. آنها به بهشت و خشنودی خدا و حسنات و کرامت و فضل و وعده‌های خدا دست‌نشانند. آنها گروه گروه به سوی بهشت خداوندی رفته و فرشتگان در بدرقه‌شان سلام کنان و خوش آمدگویان ایستاده‌اند، و آنها با رویی خندان و دلی شاد به ملاقات خدا می‌روند.

ای برادر مؤمن! این بهشت است و این اعمال و کردار اهل بهشت؛ پس عمل کن، و بشارت ده، و نا امید مباش؛ زیرا رحمت خدا نیکوکاران را نزدیک است.